11

Ură de femee

ROMAN PASIONAL

de P. Manetty

PARTEA INTÂIA

IV

Căpitanul nu rĕspunse la această observaţie de cât cu un zĕmĕt, pe când locotenentul urma:

— Cine a intrat aci trebue să cunoască bine biroul... şi aci nu intră de cât ofiţerii... Cu toate astea, nu e nici o urmă... Ce se va întâmpla acum?

— Ce se va întâmpla ştiu eŭ, murmură căpitanul.—Eŭ voiŭ fi distituit şi voiŭ trebui să pun la loc banii furaţi.

— Dar d-ta nu aĭ nicĭ o vină.

— Aŭ să ştie să-mĭ găsească vre-una. Nu-mĭ mai rĕmâne de cât să-mĭ sbor creerii.

In momentul acesta intră căpitanul de inspecţie, care văzind faţa palidă şi abătută a colegului luĭ, pricepu imediat că trebue să se fi petrecut ceva grav.

— De ce m'aĭ chemat, Davignotes? — întrebă el pe colegul luĭ.

— Casa a fost prădată — rĕspunse cel întrebat cu glasul slab, fără a avea puterea să se ridice.

— Prădată! — exclamă căpitanul care nu'şĭ putea crede urechilor.

— Da, ceĭ 80 de miĭ de franci ce eraŭ într'însa aŭ dispărut.

Nicĭ căpitanul de inspecţie nu 'şĭ putu ascunde turburarea şi rămase fără glas.

— Şi când se va fi întâmplat furtul? întrebă el în cele din urmă.

— Aseară la şease, când am părăsit biroul, banii eraŭ încă în casă deci furtul nu a putut fi comis de cât azĭ noapte.

— Fiĭ bun şi du-te de chiamă pe ofiţerul de gardă — zise căpitanul, locotenentuluĭ contabil; dar apoĭ, lovindu-şĭ fruntea, adaose:

— E de geaba; el a fost înlocuit de colegul luĭ, baronul de Rochefault. E un lucru care mă neliniştesté. Să încercăm să întrebăm pe sergentul jejurna; cine ştie dacă nu ne va putea spune ceva. Dute de'l chiamă locotenente.

Ofiţerul contabil se grăbi să se supună şi peste un moment sergentul era în biroul casierieĭ.

— Aĭ făcut astă-noapte rondurile reglementare? — îl întrebă aspru căpitanul de săptămână.

— Da, d-le căpitan, toate şi la orele reglementare — rĕspunse sergentul nu fără oare-care turburare, pentru că vedea că e în aer ameninţarea uneĭ pedepse.

— Aĭ trecut de multe orĭ prin faţa uşeĭ biroului acestuia?

— Da, de patru orĭ.

— Şi n'aĭ văzut nimic suspect?

— Nimic.

— N'aĭ observat că înăuntru ar fi fost aprinsă o lumină, că uşa ar fi fost deschisă, că cine-va ar fi intrat saŭ ar fi eşit din biroul acesta?

— Nu, d-le căpitan. Am văzut numaĭ, pe la ora 2 noaptea, pe locotenentul de gardă rezemat de uşa asta.

Căpitanul de săptămână tresări.

— N'aĭ văzut ce făcea în momentul acela ofiţerul de gardă?

— Nu, d-le căpitan, totuşĭ m'aşĭ prinde că nu se gândea la nimic vesel. Era cu capul plecat, ca unul care se gândeşte.

— I-aĭ spus vre-un cuvînt?

— Da, i-am spus numaĭ că la grajdurĭ nu era nimic nou.

— La ora aceea, locotenentul de gardă era tot d. de Grandmont?

— Da, d-le căpitan.

— Bine, du-te de chiamă pe baronul de Rochefault.

Sub-ofiţerul eşi după ce făcu salutul milităresc.

— Ce va fi făcut locotenentul de Grandmont astă noapte la uşa biuroului d-tale? întrebă căpitanul de săptămână pe colegul luĭ.

Aceasta dete din cap spre a face să se înţeleagă că nu putea rĕspunde.

Rĕspunse însă pentru dânsul locotenentul contabil.

— Domnul de Grandmont—zise acesta—aseară la prânz, a băut maĭ mult ca de obiceiŭ şi se poate să fi simţit nevoia de a lua aer.

— Băuse mult?— întrebă căpitanul.

— Mult nu, dar poate ceva maĭ mult de cât bea de obiceiŭ, aşa că, spre marea surprindere a tovarăşilor, s'a lăsat a fi trĭt....

— La ce lucru?—întrebă căpitanul văzând că subalternul luĭ ezita să continue.

— Nu, ştiŭ, căpitane, dacă...

— Spune, îţĭ ordon!

— S'a lăsat a fi trĭt la joc.

— Şi a pierdut?—întrebă căpitanul agitat.

— Da, mult... Opt-zecĭ de miĭ de francĭ pe cuvînt.

Faţa căpitanuluĭ de săptămână deveni roşie ca purpura.

— Domnul de Grandmont ştia că în casa de fier a regimentuluĭ se afla suma aceasta? întrebă el.

— Aţĭ bănui cum-va pe domnul locotenent?—murmură locotenentul.

— Rĕspunde fără ezitare...

— Cred că ştia, pentru că atunci când a pierdut la joc ceĭ opt-zecĭ de miĭ de francĭ, eŭ am observat că această sumă corespundea cu aceea ce se afla în casa de fier.

Fu o lungă pauză întreruptă de sosirea baronuluĭ de Rochefault.

Căpitanul, fără a'l da timp să observe emoţia şi turburarea ce eraŭ zugrăvite pe feţele tuturora, îl întrebă de-odată:

— Ştiĭ că noaptea asta locotenentul de Grandmond a jucat?

Intrebatul rĕmase un moment nehotărît şi apoĭ rĕspunse:

— Da, a jucat.

— Şi a pierdut mult?

— Opt-zecĭ de miĭ de francĭ pe cuvînt.

— Colegul d-tale era beat?

— Da, puţin.

— Ţi s'a părut că azĭ dimineaţă se simţea într'adevĕr bolnav saŭ că indispoziţia luĭ era un pretext ca să se depărteze de cazarmă?

— Cred că se simţea într'adevĕr rĕu.

— Eştĭ informat că noaptea aceasta s'a întâmplat ceva grav în cazarma noastră?

— Nu, domnule.

— Nu aĭ primit nicĭ un raport, nimic, absolut nimic?

— Am primit numaĭ butonul acesta de manşetă spre a'l înapoia celuĭ ce l'a perdut—zise baronul arătând butonul.

— Da, l'am găsit eŭ, tocmaĭ în faţa uşeĭ biroului acestuia şi mi-am făcut datoria de a'l preda ofiţerului de gardă—zise locotenentul contabil.

Căpitanul observă butonul şi zise:

— Drace, e o giuvaericea de mare valoare. Apoĭ adresându-se baronuluĭ urmă:

— Aĭ căutat pe proprietarul butonuluĭ acesta?

— Nu, domnule, pentru-că e inutil. Colegul meŭ, domnul de Grandmont, e cel ce l-a perdut. Sunt sigur. L-am văzut de multe orĭ la manşetele luĭ.

Căpitanul de sptămână avu un gest expresiv.

(Va urma)

141

GLASUL MORŢILOR

— Mare roman de moravurĭ —

PARTEA A TREIA

CAP. V

Ultima crimă

El se prezintă deci într'o după amiază la palatul din strada Lille şi ceru să vorbească cu bătrâna marchiză.

Altă dată n'ar fi fost primit de cât cu mare greutate, şi după o lungă parlamentare. Dar de o bucată de vreme, atâtea mutre suspecte se perindaŭ în fie-care zi pe la palat, atâţia furnizorĭ neplătiţĭ, atâţia creditorĭ, în cât portarul îl lăsa să intre fără nicĭ o observaţiune.

Ceĭ-l'alţĭ servitorĭ de asemenea, fără să-l maĭ întrebe de motivele viziteĭ sale, îl introduseră în camera bătrâneĭ.

Marchiza îl primi foarte prost:

— Nu v'am dat ordin să nu primiţĭ pe nimenĭ? strigă dînsa furioasă, servitoruluĭ care îl introdusese pe Fernand.

Dar servitorul, drept orĭ-ce rĕspuns, trântise uşa şi plecase.

Atunci bătrâna se întoarse cu aceiaşĭ furie spre vizitator, şi-l întrebă:

— Ce doreştĭ?...

Fernand Maurel judecă că orĭ-ce paradă de cuvinte ar fi fost nefolositoare, şi merse drept în spre ţinta urmărită.

— Am venit, doamnă, rĕspunse dînsul, luând loc cu obrăznicie, am venit să vă cer adresa ficeĭ nepoateĭ d-voastră.

Bătrâna îl privi cu nişte ochĭ marĭ, părând că nu-l înţelege vorbele.

— Oh! zise Fernand, nu e vorba despre fiica d-neĭ de la Tremoize, ci despre aceia a d-neĭ Elena de Iuranda.

Bătrâna tresări. Ea nu rĕspunse la întrebare; dar întinse mâna într'un gest imperios şi ordonă:

— Eşĭ, domnule!...

Fernand Maurel însă, nu se grăbi de loc să se supue ordinuluĭ acesta.

El îşĭ apropie şi maĭ mult scaunul de bătrână, şi-şĭ repetă întrebarea:

— Voesc să ştiŭ în ce oraş, în ce sat, în ce mănăstire e ascunsă fiica d-reĭ Elena de Iuranda.

— Eşĭ!... repetă marchiza, înălţându-şĭ vocea.

— Nu voĭ pleca, până când nu-mĭ veĭ rĕspunde la întrebarea pe care ţi-am pus-o...

Şi cu un gest brusc, Fernand apucă braţul bătrâneĭ şi-ĭ strigă:

„Şi-mĭ veĭ rĕspunde la această întrebare, mă auzĭ?... Imĭ veĭ rĕspunde numaĭ de cât!...

Bătrâna, înebunită de atâta îndrăzneală, îl privia acuma cu groază.

— Haide, reluă mizerabilul, spune-mĭ unde este copila!...

— Nu... ştiŭ... bolborosi sărmana femee.

— Unde este copila?... repetă Fernand înfuriat.

Acelaş rĕspuns.

Banditul se sculă în picioare şi începu să zgudue cu putere corpul acela slab şi bolnav, care semăna maĭ mult cu un schelet. Voia să-ĭ smulgă mărturisirea din gură, prin influenţa groazeĭ.

— Ajutor!... ajutor!... strigă bătrâna.

Ochiĭ începuse să vadă negru dinaintea ochilor.

— Nu striga!... scrâşni el.

Şi cu amândouă mâinele apucă gâtul bieteĭ paralitice, repetând mereŭ:

— Adresa!... Imĭ trebue adresa!...

Şi pe când vorbea, fără să-şĭ dea seamă de ce face, înclesta tot maĭ mult strînsoarea mâinelor în jurul gâtuluĭ slăbănog al marchizeĭ.

— Vorbeşte!... fiĭ repeta dînsul; dă-mĭ adresa! De ce o maĭ ascunzĭ acuma?... Dă-mĭ adresa, saŭ te ucid.

Dar nenorocita femee era acum într'o absolută imposibilitate de a maĭ rĕspunde.

Era prea slabă pentru ca să poată rezista violenţelor luĭ Fernand. Sub forţa apăsăreĭ mâinelor ocnaşuluĭ, sub influenţa uneĭ groaze de moarte, îşĭ dăduse ultima suflare.

Era moartă.

Fernand Maurel uimit o privia cu nedumerire, cum priveşte vânătorul un vânat, pe care nu l'a cucerit de cât printr'un foc de puşcă tras la întâmplare.

— N'am noroc, îşĭ zise dînsul; ce voĭ face acum cu cadavrul acesta?...

„Ce să fac alta, de cât să-l aşez înapoĭ în fotoliul în care sta de obiceĭ, şi să fug cât maĭ repede cu putinţă".

Şi se pregătia să-şĭ pue planul în aplicare, când uşa se deschise şi Amalia, credincioasa cameristă a bătrâneĭ apăru, purtând o tavă şi niştе pahare.

Era ora când marchiza lua medicamentele prescrise de doctor.

In faţa tabloului care se desfăşura înaintea eĭ, servitoarea scoase un strigăt, şi scăpă tava din mâinĭ.

Se produse un zgomot asurzitor de sticle sparte; în acelaş timp, Amalia striga în gura mare:

— Asasinul!... Asasinul!...

Fernand voi să se repeadă la dînsa: dar bătrâna servitoare cuprinsă de groază, leşinase şi se rostogolise pe covor.

Aceasta fu salvarea eĭ.

Fernand vedea bine că trebuia să fugă cât maĭ repede posibil, căcĭ, din moment în moment, alt servitor putea să apară.

Şi eşi din cameră sperând că zgomotul produs nu fusese destul de puternic pentru ca să fie auzit în restul clădireĭ.

Dar nicĭ de astă dată n'avu noroc.

Din întâmplare marchizul era acasă. Camera luĭ era aproape de camera marchizeĭ, şi zgomotul ajunse până la dînsul.

Strigătele servitoareĭ îl alarmară, şi eşind în sală, se îndreptă spre camera mameĭ sale.

Atunci eşia şi Fernand Maurel.

De astă-dată, înţelegând că alarma era dată, banditul se hotărî să-şĭ deschidă calea cu forţa.

Nicĭ n'ar fi putut să facă alt-fel; dacă n'ar fi luptat, ar fi însemnat să se dea el însuşĭ prins, cu mâinele legate.

— Mizerabile! strigă marchizul.

Şi făcu un pas spre dînsul pentru a-l opri.

— Lasă-mă să trec!... mugi ocnaşul; lasă-mă să trec!...

— Am primit numaĭ butonul acesta de manşetă spre a'l înapoia celuĭ ce l'a perdut—zise baronul arătând butonul.

— Da, l'am găsit eŭ, tocmaĭ în faţa uşeĭ biroului acestuia şi mi-am făcut datoria de a'l preda ofiţerului de gardă—zise locotenentul contabil.

Căpitanul observă butonul şi zise:

— Drace, e o giuvaericea de mare valoare. Apoĭ adresându-se baronuluĭ urmă:

— Aĭ căutat pe proprietarul butonuluĭ acesta?

— Nu, domnule, pentru-că e inutil. Colegul meŭ, domnul de Grandmont, e cel ce l-a perdut. Sunt sigur. L-am văzut de multe orĭ la manşetele luĭ.

Căpitanul de sptămână avu un gest expresiv.

(Va urma)

Stomacul meŭ bolnav

va sfârşi prin a mă ucide

Doamna Rose Marchal, de 45 anĭ, negustoreasă, suferea mult de stomac. Ea a fost vindecată la spitalul Charhite, din Paris, unde a intrat în luna luĭ Noembrie. Iată ce scrie ea:

«Sunt cincĭ anĭ de când sufer, dar de vre-o cincĭ lunĭ, simt la stomac dureri sfâşietoare, carĭ se întinde până la umerĭ şi la coloana vertibrală. Aceste dureri sunt câte odată puţin intense; dar în fie-care zi am treĭ saŭ patru crise tarĭ, ţin o oră şi chiar douĕ. Sufer atunci atât de mult, în cât ţip de durere. Durerile se măresc maĭ ales când iaŭ mâncare caldă. Apăsarea corsetuluĭ le potoleşte nitel. Imĭ vine dese orĭ să vărs şi adesea vărs membrane amare şi urâte mirositoare. De cincĭ-spre-zece zile imĭ vine în gură un miros de ouă stricate. Am foame dar mănânc puţin, căcĭ bucatele imĭ măresc durerile. Se înţelege că nu pot dormi şi slăbesc văzând cu ochiĭ. Stomacul meŭ bolnav va sfârşi a mĕ ucide.

D-na Rose Marchal

Intr'o zi aŭ pus-o să ia douĕ linguriţe dintr'un praf zis Cărbune de Belloc, şi ia continuă acest tratament şi în zilele următoare.

Citiţĭ ceia ce a simţit:

«Prima zi, zice ea, n'am simţit o schimbare notabilă, cu toate astea n'am vărsat de loc. A doua zi n'avem nicĭ greaţă; nicĭ nu'mĭ maĭ venea să vărs. A treia zi nu maĭ aveam miros în gură; totuşĭ durerile de stomac eraŭ încă puternice. Ele slăbiră a patra zi şi apoĭ dispărură. In fine, după şease zile de tratament, putuĭ digera perfect douĕ supe, ceea-ce nu maĭ făcusem de vre-o cincĭ luni. După câte-va zile mâncam cu plăcere carne, care trecea foarte bine; puţin în urmă eşiĭ din spital complect vindecată; de atunci sunt douĕ anĭ n'am maĭ suferit de stomac. Mulţumesc Cărbuneluĭ de Belloc vindecarea mea, şi nu-l pot recomanda în destul celor ce suferă de stomac.

«Semnat: Rose Marchal, comerciant, strada Saint Maur, Paris».

Intrebuinţarea Cărbuneluĭ de Belloc, în dosă de 2—3 linguriţe după fie-care masă, ajunge în adevĕr, pentru a vindeca în câte-va zile boalele de stomac, chiar şi pe cele maĭ vechĭ şi maĭ rebele la orĭ-ce tratament. El produce în stomac o sensaţiune plăcută, dă poftă de mâncare, grăbeşte digestiunea şi face să dispară constipaţia.

Este suveran contra îngreunăreĭ stomaculuĭ după masă, contra migrenelor, rezultând din reaua digestiune, contra greţeĭ, sughiţuluĭ şi tuturor afecţiunilor nervoase ale stomaculuĭ şi intestinelor.

Mijlocul cel maĭ simplu de a lua praful de Belloc este de a-l topi, amestecându-l într'un pahar cu apă curată saŭ zaharată, pentru a-l bea apoĭ după voe, dintr'o dată saŭ în maĭ multe orĭ.

Cărbunele de Belloc nu poate face de cât bine, nicĭ odată rĕu, orĭ-care ar fi dosa în care e luat. Se găseşte în toate farmaciele. Preparaţiunea: Paris, 19, rue Iacob.

S'a încercat a face imitaţiuni ale Cărbuneluĭ de Belloc dar ele sunt ineficace şi nu vindecă, fiind-că sunt rĕu preparate.

Pentru a evita orĭ-ce eroare, priviţĭ bine dacă eticheta flaconuluĭ poartă numele luĭ Belloc.

P.S.—Persoanele carĭ nu se pot obicĭnui a înghiţi praful de Cărbune, pot să-l înlocuiască cu Pastilele de Belloc, luând 2 saŭ 3 pastile după fie-care masă şi orĭ de câte-orĭ aŭ dureri.

Se obţin aceleaşĭ efecte salutare şi o vindecare tot atât de sigură.

Aceste pastile conţin numaĭ cărbune pur. E destul a le pune în gură unde ele se disolvă singure şi a înghiţi saliva.

De la 1 Ianuarie 1907, Cărbunele Belloc se vinde în toate drogueriile şi farmaciile din ţară cu preţurile următoare:

Cărbune Belloc praf flaconul leĭ 2.75.

Cărbune Belloc pastile cutia leĭ 2.75.

Colectorĭ principalĭ aĭ Loteriеĭ Statuluĭ

Prima casă de schimb

„LA BURSA"

ISAC M. LEVY S-rĭ

Bucureşti, calea Victorieĭ 44

Curs pe ziua de 29 Martie 1907

5%	Renta amor. 1903	103	—	103 50
4½%	» » internă	91	—	91 50
4%	» » extern.	91 50		92 —
4½%	» » conver.	90 50		91 —
4%	» » 1905.	90 50		91 —
4%	Oblig. com. 1903	88 50		89 —
4%	Comunale 1906	88 50		89 —
5%	» » jud.	100 75		101 25
4½%	» » »	97 —		97 50
5%	Funciar rurale	100 —		100 50
4%	» »	91 25		91 75
5%	Func. urb. Buc.	98 75		99 25
5%	» » Iaşĭ.	95 —		95 75
	Acţ. B. Naţ. a R.	3580	—	3610 —
	» » Agricolă	490	—	500 —
	» » de Scont	145	—	155 —
	» soc. Dacia R.	780	—	800 —
	» » Naţională	1115	—	1130 —
	» Ban. Marm. Blank	950	—	965 —
	Koroane austr.	1 05		1 06
	Bilete franceze	100 50		101 —
	Ruble ruseştĭ	2 64		2 67

Resultatul tragerilor îl comunicăm imediat, numaĭ clienţilor câştigătorĭ.

Reînoirea claseĭ V-a trebue făcută până la 2 Aprilie a. c.

Bani cu împrumut

LEI 3.000, 5.000, 7.000, 10.000, 15.000, 20 de miĭ, 25.000, 30.000, 40.000, 41.000, 45.000, 50.000, 60.000, 70.000, 80.000, 92.000, 100 miĭ până la 500.000 de Leĭ se daŭ cu împrumut pe moşiĭ în orĭ-ce judeţ şi pe case din Capitală, cu procente convenabile şi fără întârziere.

DE VÎNZARE case, ville, viĭ, terenurĭ, moşiĭ puse la Credit, cu înlesnirĭ de plată şi arendărĭ.

Doritorĭĭ a vinde case, moşiĭ, etc. să trimită detaliurĭ, având cumpĕrătorĭ.

GRATUIT plasăm banĭ, bonurĭ şi sume dotale, pe hypotecĕ sigure asupra moşiĭ şi case. A se adresa la «Vechia Agenţie H. Burdin», str. Regală No. 11, Bucureşti.

NOUTAŢI de PAŞTE

Cărţi Poştale Ilustrate

vinde **en gros** *mai eftin ca orĭ-unde*

„Depozitul UNIVERSAL"

Strada Lipscanĭ-Noŭ No. 30

sub Hotel de France

BUCUREŞTI 334

Preţ curent gratis la cerere

Dacă voliţi să căştigaţi o avere colosală?

Grăbiţi-vĕ de a vĕ abona la

— ZIARUL —

UNIVERSUL

cel maĭ rĕspândit ziar din ţară, cel maĭ bine informat, şi cel maĭ în corent cu întreaga mişcare politică, economică şi financiară din ţară şi din streinătate.

Corespondenţĭ specialĭ în: Paris, Berlin, Londra, Viena, Budapesta, Roma, Sofia, Constantinopol, etc.

SINGURUL ZIAR INDEPENDENT ŞI IMPARŢIAL

Cu începere de la 1 Aprilie

Ziarul „UNIVERSUL"

dă următoarele însemnate premiĭ la abonaţiĭ sĕĭ:

1. **Un mare premiŭ de 1200 Leĭ;**
2. **2 premiĭ de câte 250 Leĭ;**
3. **Treĭ lozurĭ întregĭ ale Loteriеĭ de Stat Român purtând No. 52.583, 52.594 şi 52.603.**
4. **5 premiĭ de câte 100 Leĭ;**
5. **4 premiĭ de câte 40 Leĭ;**
6. **10 abonamente pe un an la „Universul" 180 Leĭ;**
7. **10 abonamente pe 6 luni 91.50;**
8. **10 abonamente pe 3 luni 46.50;**

In cazul cel maĭ norocos se poate câştiga

900.000 Leĭ

adică cu nimic se poate dobândi o

AVERE ENORMĂ!

«UNIVERSUL» pregăteşte, **frumoase surprize** numeroşilor sĕĭ cititorĭ.

De asemenea toţĭ abonaţiĭ primesc gratuit *Universul Literar*, ziar săptămânal, care conţine, pe lângă o bogată materie literară şi o frumoasă ilustraţie în culorĭ.

Pe lângă acestea abonaţiĭ vor maĭ primi gratuit un frumos roman intitulat

RĂZBUNĂTORUL

saŭ VENDETELE CORSICANE

tipărit înadins pentru abonaţiĭ ziaruluĭ „Universuluĭ".

Abonamentele la «UNIVERSUL» sunt cele maĭ ieftine:

Pentru 1 an leĭ 18;
„ 6 luni „ 9.15;
„ 3 „ „ 4.65.

Abonaţiĭ, spre a participa la tragerea premiilor de maĭ sus, vor primi:

Pentru un an 25 bonurĭ de premiĭ;
Pentru şease luni 10 bonurĭ de premiĭ;
Pentru treĭ luni 3 bonurĭ de premiĭ.

60.000 LEI

doresc a da în ipotecă rangul întâiŭ în moşie. Tratând personal cu d-niĭ amatorĭ.

M. S.

Bulevardul Pake No. 56 Bucureşti

354

Aprobat de Consiliul Medical Superior

MEDALIA de AUR 356

VINUL COPIILOR

— DE —

— CHR. ALEXANDRIU —

Farmacistul Curţeĭ Regale

Etatea cea fragedă a copiilor fi face a se îmbolnăvi uşor; pentru a preîntâmpina maladiile se recomandă acest vin tutulor copiilor de la etatea de 6 luni în sus; tinerelor fete le ajută la buna desvoltare a corpuluĭ, întăreşte oasele şi dă putere muschilor.

Modul întrebuinţărĭ: a se vedea instrucţiunea ce însoţeşte fie-ce sticlă

— Preţul Leĭ 2 Banĭ 50 flaconul —

De vînzare la toate Farmaciile şi Drogueriile din Ţară

Depozit gen. la Drogueria I. ZAHARIA, str. Lipscanĭ, 53

MIHAIL D. BOTEZ

FABRICA DE TINICHIGERIE

Bucureşti, Calea Văcăreşti No. 142. Telefon

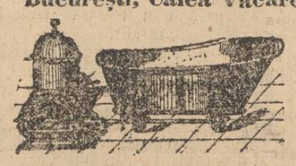

Cel maĭ mare depozit de tot felul de MAŞINI de BUCATĂRIE solide, sistematice şi economice, BAI de ZINC, duşĭ, sobe circulare pentru băĭ, Băĭ de şezut, şi tot felul de băĭ sistem Kuhne, articole de menaj, cane, galeţĭ, stropitoare, lavoare, etc. *Toate mărfurile se transportă la domiciliŭ gratis. Catalog se trimite la cerere.* 331

Prima şi Unica casă din România de

SEMINŢERIE

Premiată şi medaliată cu Medalia de AUR şi ARGINT

— EDUARD ZIMMER —

Bucureşti, Strada Carol No. 44, *Telefon 12|58*

Garantez germinaţia perfectă a tuturor seminţelor

Catalogul se trimite gratis la cerere 205

Marele Bazar cu „La Centrala" MOBILE

Nu cumpăraţĭ — înainte de a vizita

Bucureşti — Str. Carol 62, Et. I

Preţurĭ Convenabile. — Înlesnirĭ de plată

Pălăriĭ-Blănăriĭ

„HEINRICH PRAGER"

Bucureşti, 26, STRADA CAROL I No. 26

vis-a-vis de Biserica Sf. Dumitru

Pălăriĭ de Damă

Modele ultimele creaţiunĭ

Specialitate Pălăriĭ Copiĭ

Haine de Dame

Boaurĭ de Pene

Preţurĭ fixe convenabile

200

Reclama este sufletul comerţului

BANI! BANI! BANI!!

eftin cu dobândă cât de mică **împrumută pe amanete** de Bijuterĭi, Argintĕrĭ, Lozurĭ, etc. Se acordă valoarea întreagă a obiectuluĭ

POLIŢELE SOC. de ASIGURARE

cumpără de la persoanele care aŭ remas cu ratele întârziate

CUMPĂR BIJUTERII

aur, argint, briliante, diamante, smaralde, perle şi monede antice

Plătesc preţurile cele maĭ marĭ

Dacă voiţi să obţineţi *valoarea integrală a obiectuluĭ*, adresaţi-vĕ la **Vechea Casă de încredere fondată în 1878**

— LEON COLLER —

Cal. Victorieĭ 84 (în a-ria de Bls. Creţulescu

Chemat prin o carte poştală vine la domiciliu.

N.B.—Are intrare şi prin strada Academieĭ 45 (gang). 166

Tot-d'a-una în curent cu moda

Pălării Pălării } **BĂRBĂTEŞTI**

Primesc blănării în conservare

344

GRATIS

un lanţ frumos la fie-care ceasornic

Ceas aurit **GOLDIN**, format subţire cadran aurit, mers exact **Leĭ 12.75.**

Japy ceas nikel, frumos gravat **Leĭ 7.50.**

Enigma ceas oxidat format subţire mers precis **Leĭ 11.50.**

Cronometrul C. F. R. Patent oţel cu 15 rubine solid şi precis **Leĭ 12.50.**

Expediez şi cu ramburs

CEASORNICĂRIA „COLŢEI"

Bucureşti, str. Colţeĭ, 31

— Catalogul gratis — 324

NU STAŢI pe gânduri, ci alergaţi de târguiţĭ *numaĭ la* **M. SCHUL**, str. Smârdan 24, **încălţăminte** fină, modernă, solidă, *cusută*, iar nu bătută în cuie, *recunoscută ca cea maĭ bună şi maĭ eftină din lume!* Vizitaţi acest mare şi renumit atelier şi vĕ veţĭ convinge de adevĕr! Sucursala: *Str. Şelarĭ 5.* 347

VIŢE

Americane altoite, butaşĭ cu rădăcinĭ, portaltoie şi corzĭ de altoit de prima calitate, se găseşte de vînzare numaĭ la pepiniera

FRAŢI DIMIAN, Odobeşti

Garantăm selecţiunea, preţurile cele maĭ reduse. Reprezentant general *Willy M. Segall*, Focşani

291

SANTYL

NOUL

remediŭ fără gust

CONTRA

Blenoragiei

Este recunoscut de către autorităţile medicale ca *un progres de mare importanţă* în tratamentul blenoragieĭ. Înlătură în *scurt timp durerile şi scurgerile, nu atacă rinichiĭ, nu produce răgăelĭ* şi e luat cu plăcere de către bolnavĭ. Se debitează în cutiĭ a 30 capsule a Leĭ **2.75**, la toate farmaciile şi drogheriile din ţară.

Reprezentant general: **L. GEISSER,** *Bucureşti*

MOBILE SOLIDE

Gata saŭ comandă

Fabrica I. Brezoiu

Calea Rahovei No. 5

DINŢI ALBI CA LAPTELE

— Se obţine cu **LACTODENTUL D-rului CORSIN** —

Aceste prafurĭ de dinţĭ preparate ştiinţificeşte şi experimentate prin întrebuinţare proprie timp de 12 anĭ, sunt plăcute, aromatice şi foarte eficace pentru întrebuinţarea danturelĭ şi gurelĭ în perfectă sănătate. Pe lângă că curăţă excelent dinţiĭ, întăresc gingiile, opreşte caria, sunt cele maĭ convenabile.—*CUTIA MARE 1 LEU.—CUTIA MICĂ 60 BANI.*

la Drogueria I. ZAHARIA, str. Lipscanĭ 35

Pentru provincie contra mandat plus 65 banĭ porto. 9919

DINŢI

DOCTOR WINCLER

— S'a mutat în Calea Mosilor No. 54 —

între Str. Sf. Vinerĭ şi avuzul de la Sf. Gheorghe

Plomberea cu platină, cupru saŭ oiment 3 leĭ
Un dinte artificial cu placă . . . . 4 »
Dinţĭ cu placă de la 5—10 fie-care. 3 »
Dinţĭ cu placă ce trece peste 10 fiecare 2 »
Reparaţie de denturĭ de la . . . 2 »
Scoaterea unuĭ dinte, fără durere. 1 leu

183

MALADIĬ DE PEPT

Sirop de Hypofosfit de Calce

de GRIMAULT & Cie, FARMACIŞTI ÎN PARIS

Acest sirop universal recomandat de către medicĭ, se bucură de o mare eficacitate în maladiele Bronchelor şi a pulmonului: el vindecă Răcelile, Bronchitele şi Catarurile cele maĭ rebele, cicatriseză Tuberculele Pulmonului Fisicilor şi suprimă Quintele de Tuse neîncetate, care fac desperarea bolnavilor. Sub influenţa sea Sudorile nocturne încetează, poftа de mâncare se măreşte şi bolnavul recapătă repede sănătatea.

Deposit la Paris, 8, Rue Vivienne şi în principalele Farmacii

MAREA FABRICA

de BICE şi OPINCI

— Bârlad. Strada Dunărei —

Această fabrică vinde **BICE** şi **OPINCI** cu preţurĭ atât de eftine, în cât nu se teme de nicĭ o concurenţă.

A se feri de contrafaceri

Cereţi numaĭ adevĕrata

PUDRA GERMANDRÉE

Secretul Frumuseţeĭ

Fabricată de MIGNOT BOUCHER

PARFUMEUR

PARIS

19, RUE VIVIENNE, 19

Inainte

de a cumpăra **orĭ şi ce fel de MOBILA** de la magazinele din centrul Capitaleĭ, rog pe onor. public cumpărător a vizita **vechiul şi renumitul MAGAZIN DE MOBILE**

„SOCIETATEA BELGIANA"

Calea Griviţeĭ No. 6

care, din cauza micilor cheltueli, vinde **cele maĭ fine şi solide mobile** cu preţurile **CELE MAI EFTINE.**

Expoziţiune de: Dormitoare, Sufragerii, Saloane, Birouri etc.

Atelier special de tapiţerie.

— VINZARE ŞI IN RATE —

178

CASA DE COMISION

CUMPARA şi VINDE în ŢARA şi STREINATATE

PĂDURI, LEMNĂRII, MOŞN PORCI, BOI, etc.

Frantz Schneider

Bucureşti, Str. Soarelui 7

Telefon 10/14 164

CELE MAI FINE

PARFUMURI

FRANCEZE, — 10 grame 75 bani

Veritabilul SĂPUN de LAPTE de CRIN

Bucata 80 banĭ, 3 bucăţi leĭ 2

CREMA de LAPTE de CRIN pentru înfrumuseţarea pieleĭ. Borcanul 1.50

Franzbrautwein Schüster excelent contra rĕcelei. — Sticla leĭ 2

VIN DE CHINA REGAL tonic reconsitituant. Sticla leĭ 2

La Farmacia SCHUSTER „La Ochiul luĭ Dumnezeŭ"

Bucureşti calea Victoriei No. 154

Spese poştale pentru provincie, Leĭ 1.20

Catalogul farmacieĭ gratuit.

9972

De arendat

chiar de acum, 34 pogoane grădină de zarzavat

IN BUCUREŞTI

A se adresa la proprietar: Virgiliŭ N. Dărăscu, str. Popa-Rusu No. 9, saŭ la administraţia ziaruluĭ «Universul».

FERNET-BRANCA

a Fratilor BRANCA din MILAN

— SINGURII CARI POSEDA VERITABILUL PROCEDEU —

AMAR, TONIC, HIGYENIC, APERITIV, DIGESTIV

Recomandat de toate celebrităţile medicale. — Păziţi-vĕ de numeroasele contrafaceri

Concesionarĭ { pentru **America de Sud C. F. HOFE & C., Genova**; pentru **America de Nord L. GANDOLFI & C., New-York**: pentru **Elveţia G. FOSSATI, Chiasso**: pentru **Franţa şi Algeria, H. MASSEGLIA, Nice.** 182

Edit. Tip. «Universul» str. Brezoianu 11, Bucureşti. Tipărit cu noua maşină rotativă «Koenig şi Bauer» din Würznburg. Girant T. Moşescu